

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8443/2022
28.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Добриле Страјина и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бора Ристић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ из Београда, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 855/2022 од 24.03.2022. године, у седници од 28.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 855/2022 од 24.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1895/17 од 25.11.2021. године ставом првим изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је ништав Споразум о накнади за експроприсано земљиште од 19.03.2012. године. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцу исплати разлику између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за преузето градско грађевинско земљиште по Споразуму о накнади за експроприсано земљиште од 19.03.2012. године, за 1/3 идеалног дела кп .. у листу непокретности .. КО Врање 2, у износу од 503.880,00 динара са законском затезном каматом од 25.11.2021. године до исплате, а захтев за законску затезну камату од 19.03.2012. године до 24.11.2021. године је одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 203.238,00 динара, од чега на износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 855/2022 од 24.03.2022. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, усвајајућем делу става трећег и у ставу четвртном изреке.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Наиме, нижестепене пресуде донете су у складу са правним схватањем Врховног касационог суда, израженим кроз одлуке са истим чињеничним и правним основом, о ништавости споразума о накнади за експроприсане непокретности и обавези на исплату разлике између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за преузето градско-грађевинско земљиште. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 27.07.2017. године, а вредност предмета спора је 503.880,00 динара.

Будући да наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић